

تفکیک پسماند های بیمارستانی:



پسماند های بیمارستانی در 4 دسته کلی پسماند های عادی، عفونی، شیمیایی دارویی و تیزبرنده طبقه بندی میشوند.



پسماند عادی: به زباله هایی اطلاق میشود که از لحاظ حمل و نقل مشکل خاصی ندارند که شامل پسماند های آشپزخانه، آبدارخانه، باغبانی، بخش های اداری مالی و استیشن های پرستاری و... میشود. تفکیک این پسماند ها در درون سطل های آبی با کیسه پلاستیکی سیاه رنگ صورت میگیرد و حمل و انتقال آن بر عهده شهرداری است.

پسماند عفونی: کلیه مواد مشکوک به داشتن عوامل بیماری زا برای میزبان حساس که شامل وسایل پانسمان و تزریقات (گاز، چسب، سه راهی و ...)، کلیه پسماند های اتاق های ایزوله ، اورژانس ، اتاق عمل و آزمایشگاه خون و فرآورده های خونی ، ترشحات بیمار و مواد آغشته به خون و ترشحات، ماسک و دستکش استفاده شده، سرساکشن، ساکشن، سرم جهت ساکشن، پنبه، زیرانداز و پوشاک بچه، محیط های کشت میکروبی، نخ بخیه آلوده، ست سرم ،چسب باتل، سوند ها و.. میشود. تفکیک این پسماند ها در درون سطل های زرد با کیسه پلاستیکی زرد رنگ صورت میگیرد و بیخطر سازی آن در بیمارستان و دفع آن توسط شهرداری صورت میگیرد.

پسماند تیز و برنده: اقلامی که موجب زخم از قبیل بریدگی یا سوراخ شدگی شوند و شامل تمامی سوزن ها از جمله سوزن های زیرجلدی، تیغه چاقوی جراحی و دیگر تیغه ها، چاقو، ست های انفوزیون، اره ها، شیشه های شکسته، ناخن بیماران و... هستند که ممکن است آلوده باشند یا نباشند. سوزن و سرنگ بدون در پوش گذاری و تواما در سفتی باکس جمع آوری گردد. بیخطر سازی این گونه پسماند ها در بیمارستان و دفع آن توسط شهرداری صورت میگیرد.

پسماند های شیمیایی دارویی: کلیه مواد شیمیایی و دارویی و وسایل آغشته به آن که شامل دارو های مصرف نشده، تاریخ گذشته، واکسن ها، سرم های حاوی دارو خاص، مواد مخدر، اقلام مورد مصرف در آماده سازی داروها مانند ویال و دستکش، پسماند های شیمیایی مانند فرمالین و سایر معرف های آزمایشگاهی، پسماند های ژنوتوکسیک، پسماند های حاوی فلزات سنگین مانند باتری و ترمومتر و لامپ های شکسته و... هستند. تفکیک این پسماند ها در درون سطل های سفید با کیسه پلاستیکی سفید رنگ صورت میگیرد و حمل و بیخطر سازی آنها به روش محفظه سازی در داخل بیمارستان و یا توسط شرکت های مجاز صورت میگیرد.



پمفلت بهداشتی (کنترل عفونت و بهداشت محیط)



کد محتوا: 62

تهیه و تنظیم: کارگروه آموزش به بیمار

بهار 1400

عفونت بیمارستانی:

عفونت هایی که بیمار بعد از روز دوم بستری، علاوه بر بیماری اصلی در بیمارستان به آن مبتلا شود. یعنی بیماری عفونی ایجاد شده در بیمار مربوط به بیمارستان بوده و از خارج بیمارستان به همراه بیمار منتقل نشده است. بروز عفونت های بیمارستانی باعث افزایش هزینه ها، طولانی شدن بهبودی، ناتوانی و ... می شود.



عمده ترین عفونت های بیمارستانی به ترتیب فراوانی شامل عفونت دستگاه ادراری، دستگاه تنفسی، زخم های جراحی، سیستم گردش خون می باشد. مهمترین علامت وجود عفونت تب است که یک علامت کلی محسوب می شود، عفونت هر بخش از بدن علامت اختصاصی خود را نیز دارد که در زیر به آن اشاره می شود:

عفونت دستگاه ادراری: ممکن است در اثر سوند گذاری یا هر اقدام دیگری صورت گیرد. علائم شامل: تب، سوزش ادرار، تکرر ادرار، کدورت ادرار و حساس بودن مثانه.

عفونت دستگاه تنفسی: می تواند در اثر لوله گذاری در نای (تراشه) یا ورود غیر عمدی لوله معده در مجرای تنفسی به هر اقدام درمانی دیگر صورت گیرد. علائم شامل تب، سرفه، تنگی نفس، افزایش خلط، خس خس سینه و ... می باشد.

عفونت زخم های جراحی: ممکن است در اثر آلودگی محل عمل با وسایل جراحی یا غیره اتفاق بیافتد.

علائم شامل: تب، التهاب، قرمزی و گرمی محل برش زخم، خروج ترشحات چرکی از زخم یا باز شدن خودبخودی زخم در محل بخیه ها می باشد.

عفونت خون: در اثر تزریقات مستقیم در داخل خون یا غیر مستقیم از طریق آلودگی دستگاه های دیگر بدن به خون انتقال یابد.

علائم شامل: تب، لرز، ضعف، بی اشتها، افت فشارخون...

تشخیص همه عفونتها علاوه بر وجود علائم اختصاصی با نمونه گیری و کشت آزمایشگاهی از ترشحات و خون امکان پذیر است بدین طریق می توان نوع میکروب و شدت بیماریزایی عامل عفونی را تعیین و در نتیجه آنتی بیوتیک یا داروی اختصاصی را برای درمان بکار برد.

بهداشت دست: نقش بهداشت دستها در کنترل عفونت های بیمارستانی از بیش از صد سال پیش مورد توجه قرار گرفته است و امروزه این مسئله موثرترین و ساده ترین راه در کنترل عفونت های بیمارستانی شناخته می شود و می تواند 80 درصد عفونت های بیمارستانی را کاهش دهد. شستشو باید به نحو صحیح انجام گیرد.

میکروبا دوست دارند که همیشه پنهان باشند
حواسمان باشد که دستمان را کامل بشوییم

Germs like to hide... remember to wash your hands thoroughly!



دستهای مختلف دست که محل تجمع میکروبا بوده و از دید ما پنهان می ماند

دو روش توصیه شده توسط سازمان بهداشت جهانی برای بهداشت دست وجود دارد:

1- هندوآش: شستن دست ها با آب و صابون

2- هندراب: ضدعفونی کردن دستها با ماده ضدعفونی کننده



مراحل هندوآش با هندراب یکسان می باشد فقط زمان شستشو متفاوت بوده که در هندوآش 40-60 ثانیه و در هندراب 20-30 ثانیه می باشد.

بهداشت فردی: شامل عاداتی است که افراد به طور روزمره آنها را برای سلامت خود انجام می دهد از قبیل شستن دست و استحمام و مسواک زدن و استفاده از وسایل شخصی خود و ... که با رعایت این ایتام بروز عفونتها کاهش و کیفیت زندگی افزایش می یابد.